

การพัฒนาการอ่านด้วยเทคนิคสะกดคำจากสี
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ศูนย์ศักยวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

Reading development using color spelling technique
of students with learning disabilities, Mathayom 1

Sakyawirot Center, Demonstration School, Srinakharinwirot University
Prasarnmit (Secondary Section)

อรณัญช์ พลนิกร, เรียงรณ ล้อมลาย

หลักสูตรคณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) ศึกษาสภาพปัญหาการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนใช้เทคนิคสีสะกดคำ (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการใช้เทคนิคสะกดคำจากสี และ (3) เสนอแนวทางในการนำเทคนิคดังกล่าวไปปรับใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นหรือบริบทอื่น ๆ ที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1 คน ซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ไม่มีพฤติกรรมรุนแรง มีสายตปกติ และมีความพร้อมทางวิชาการ โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจงจากศูนย์ศักยวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้ หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสะกดคำจากสี นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยด้านการอ่านสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าเทคนิคดังกล่าวส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : เทคนิคสีสะกดคำ, ความบกพร่องทางการเรียนรู้, การอ่าน

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the reading problems of students with learning disabilities before using the color spelling technique, (2) to compare the reading achievement of students before and after using the color spelling technique, and (3) to propose a way to apply the technique to students with special needs at different grade levels or contexts.

Sample: 1 Grade 1 student who was diagnosed with a learning disability in reading. The sample was specifically selected from the Sakyawiro Center, Srinakharinwirot University Demonstration School Prasanmit (Secondary Division) The results of the data analysis are summarized as follows: After the learning activity with spelling techniques from colors. Students had a statistically significantly higher average reading score before participating in the activity. It shows that the technique effectively affects the development of reading and spelling skills of students with learning disabilities

Keywords: Spelling color techniques, learning disabilities, reading

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ในทุกระดับชั้น อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) มักประสบปัญหาในการอ่านสะกดคำและทำความเข้าใจเนื้อหา ส่งผลให้การเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ เป็นไปอย่างยากลำบาก ปัญหาดังกล่าวเป็นอุปสรรคสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางการศึกษาและคุณภาพชีวิตของนักเรียนกลุ่มนี้ จากข้อมูลของกระทรวงศึกษาธิการ. (2565). รายงานสถานการณ์การศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปี 2565 (พิมพ์ครั้งที่ 1). สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษายังคงมีอัตราการอ่านไม่คล่องสูงกว่านักเรียนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทักษะการสะกดคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการอ่านออกเสียงและการทำความเข้าใจเนื้อหา

จากการสังเกตและผลการเรียนของนักเรียนในชั้นเรียน พบว่านักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ มักประสบปัญหาในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเผชิญกับคำที่มีตัวสะกดยากหรือคำที่มีพยางค์ซับซ้อน นอกจากนี้ นักเรียนยังพบปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงของตัวอักษรกับสัญลักษณ์ตัวอักษร ทำให้ไม่สามารถอ่านหรือทำความเข้าใจข้อความได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ ด้วย จากข้อมูลดังกล่าวเบื้องต้นผู้วิจัยในฐานะของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์ศัควิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแนวทางการสอนที่สามารถช่วยเหลือนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านสะกดคำ ให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นรวมถึงศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาจากงานวิจัยที่ศึกษาพบ

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities: LD) มักประสบปัญหาด้านการอ่านและการเข้าใจข้อความ ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาการด้านการเรียนรู้โดยรวม (Khasawneh & Abu Al-Rub, 2020, p. 1-8) การศึกษาหลายชิ้นพบว่าเทคนิคการใช้สีช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้นและลดข้อผิดพลาดในการอ่าน เช่น งานวิจัยของ Ewoldt และ Byrne (2023, p. 97-115) ที่ใช้ color-cued graphic organizer พบว่าการใช้สีช่วยจัดโครงสร้างความคิดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนสามารถแปลงแนวคิดเป็นประโยคและย่อหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การศึกษาของ MIER Journal of Educational Studies (2022, p. 263-284) พบว่าการใช้สีร่วมกับการอ่านบทสนทนาช่วยให้ผู้เรียนที่มีภาวะดิสเล็กเซียสามารถลดข้อผิดพลาดในการอ่าน และมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ขณะที่ Nasaruddin และ Hakim (2022, p. 1-8) ศึกษาผลของ สีซ้อนทับ (Colour Overlays) ต่อการอ่านของเด็กที่มีอาการ Irlen Syndrome ซึ่งเป็นภาวะเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางสายตา ผลลัพธ์ชี้ให้เห็นว่าการใช้ overlay สีน้ำเงินช่วยให้เด็กที่มีภาวะดิสเล็กเซียอ่านได้เร็วขึ้นและลดอาการปวดตา นอกจากนี้ การศึกษาของ Brako-Hiapa et al. (2024) ได้สำรวจผลของ เอกสารภาพและสีต่อความเข้าใจในการอ่าน พบว่าการใช้สีช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน ส่งผลให้พวกเขาจดจำข้อมูลได้ดีขึ้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านและการเรียนรู้ งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการใช้สีที่มียอดประกอบทางภาพร่วมกับข้อความสามารถช่วยให้เด็กกลุ่มนี้มีความเข้าใจและจดจำข้อมูลได้ดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามหลักการของ Universal Design for Learning (UDL) ที่เน้นการนำเสนอข้อมูลในหลายรูปแบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่หลากหลาย (Quirke & McCarthy, 2020 p.19)

จากผลการศึกษาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การใช้สีเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพในการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยช่วยในการจดจำคำศัพท์ ลดข้อผิดพลาดในการอ่าน และเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของการวิจัยนี้ที่มุ่งเน้นการใช้ เทคนิคสะกดคำจากสี ในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการแก้ไขความบกพร่องทางการอ่านได้โดยการจัดโปรแกรม ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาจึงจะทำให้ความสามารถในการอ่านดีขึ้นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านส่วนหนึ่งจะมีปัญหาการจำ ทั้งการจำในสิ่งที่ได้ยินและจำจากสิ่งที่มองเห็น ลืมสิ่งที่เรียนเร็วมีช่วงความจำสั้น ซึ่งการที่นักเรียนจะอ่านหนังสือได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับทักษะ 3 ทักษะคือ การจำคำ การเข้าใจความหมายของศัพท์และความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู 2542 หน้า 122-

133) สีมียู่ทุกหนทุกแห่งในการดำเนินชีวิต สีก่อให้เกิดอารมณ์ช่วยให้มีชีวิตชีวา รวมทั้งส่งผลต่อพฤติกรรม และความรู้สึกของมนุษย์ ด้วยเช่นกัน (ศรียา นิยมธรรม 2550 หน้า 77-78) จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะ พัฒนาการอ่านสะกดคำด้วยเทคนิคการสะกดคำจากสี โดยใช้สีเพื่อกำหนดสีของพยัญชนะ สีเหลืองกำหนดสี ของสระ สีแดงสีของตัวสะกด และสีน้ำเงินสีของวรรณยุกต์ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านได้ใน ระดับที่ดีขึ้น

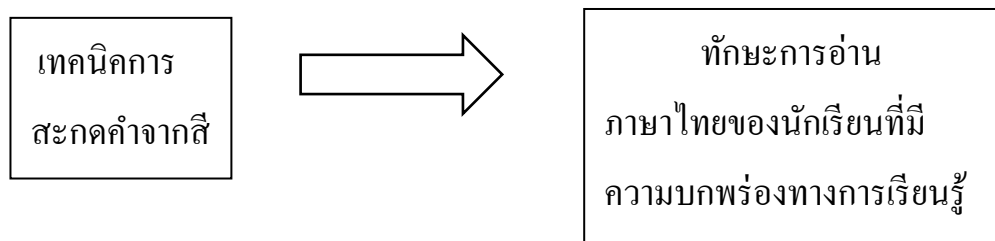
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ก่อนใช้เทคนิคสีสะกดคำ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังใช้เทคนิคสะกดคำจากสี
3. เพื่อเสนอแนวทางในการนำเทคนิคสะกดคำจากสีไปปรับใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ในระดับชั้นอื่น ๆ หรือในบริบทที่แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร
 - 1.1 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 1 คน โดยคัดเลือกนักเรียนซึ่งมีผลการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นผู้ที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80 %
2. ขอบเขตด้านเนื้อหา
 - 2.1 การเรียนรู้และฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยผ่านเทคนิคการสะกดคำจากสี โดยเลือกใช้คำที่สอดคล้อง กับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ขอบเขตด้านระยะเวลา
 - 3.1 ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผลการพัฒนาการอ่านด้วยเทคนิคสะกดคำจากสี ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ประกอบไปด้วย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 1 คน โดยคัดเลือกนักเรียนซึ่งมีผลการวินิจฉัยจากแพทย์ว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80 %

ขั้นตอนการวิจัย

1. ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ กำลังศึกษาอยู่ใน ห้องเรียน กุณยาน ของศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 1 คน

2. กำหนดการทดลองตามแบบแผนการวิจัยกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single Subject Design) เป็นแบบ A-B-A-B เนื่องจากนักเรียนมักประสบปัญหา ในการอ่านออกเสียงและสะกดคำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ่ ผ ช ญ กับคำที่มีตัวสะกดยากหรือคำที่มีพยางค์ซับซ้อน นอกจากนี้ นักเรียนยังพบปัญหาในการ เชื่อมโยงเสียงของ ตัวอักษรกับสัญลักษณ์ตัวอักษร ทำให้ไม่สามารถอ่านหรือทำความเข้าใจข้อความ ได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ดังนี้

1. แบบฝึกการพัฒนาการอ่านด้วยเทคนิคสะกดคำจากสี เป็นชุดแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้สีเป็นสื่อช่วยในการจดจำและสะกดคำ ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแผนการสอน จำนวน 3 แผน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดเชิงปฏิบัติ เช่น การสุ่มบัตรคำที่ไม่มีสีจากมาตราตัวสะกด และเกมบิงโกมาตราตัวสะกด

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ก่อนและหลังการเรียนรู้ (Pre-test และ Post-test) เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านและสะกดคำของนักเรียน ประกอบด้วยตารางคำที่ใช้ในการทดสอบอ่าน (แบบไม่มีสี) จำนวน 10 คำ เพื่อประเมินทักษะด้านการอ่านออกเสียง การสะกดคำ และความเข้าใจ คำศัพท์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แบบทดสอบได้รับการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่า IOC ของข้อคำถามทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

2. ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าเท่ากับ 0.82 ซึ่งอยู่ในระดับดี

3. การประเมินผลเชิงคุณภาพในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การประเมินผลเชิงคุณภาพร่วมด้วย โดยมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติ ความคิดเห็น และประสบการณ์ของนักเรียนที่มีต่อชุดแบบฝึกการพัฒนาการอ่านด้วยเทคนิคสะกดคำจากสี ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลที่สะท้อนมุมมองเชิงลึกของผู้เรียนจากประสบการณ์ตรงที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินกิจกรรมในงานวิจัยนี้ใช้ชุดแบบฝึกการพัฒนาการอ่านด้วยเทคนิคสะกดคำจากสี สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์ศรัทธาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยมีรายละเอียดการดำเนินกิจกรรม ดังนี้

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1 เดือน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้ชุดแบบฝึกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนที่ออกแบบไว้ จำนวน 3 แผน แผนละ 45 นาที โดยดำเนินการ 3 สัปดาห์ 1 แผน 1 สัปดาห์ ตลอดจนการทดลองโดยมีการเก็บข้อมูลก่อนเรียน (pre-test) และหลังเรียน (post-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติดังนี้

1. ใช้ Wilcoxon Signed-Rank Test เพื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนก่อน-หลังเรียน (เหมาะกับกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก) $\alpha = 0.05$

2.วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสรุปประเด็นจากแบบสังเกตและการสัมภาษณ์

3. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิจัย

การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเทคนิคจากลี ของนักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

เปรียบเทียบคะแนนความสามารถด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์ศึกษาวิโรฒ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ฝ่ายมัธยม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านด้วยเทคนิคสะกดคำจากลี

คะแนนก่อนการทดลอง			คะแนนหลังการทดลอง			ผลต่างของคะแนน	
คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนที่เพิ่ม	ร้อยละ
30	18	60	30	25	83.33	7	23.33

จากตาราง แสดงให้เห็นว่า คะแนนความสามารถด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับจากแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงสะกดคำจากเทคนิคจากลี ก่อนการทดลอง นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำ 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60 และหลังการทดลองนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสะกดคำ 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ผลต่างของความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 23.33

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนหลังจากได้รับการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการอ่านสะกดคำจากเทคนิคลี โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงให้เห็นว่าเทคนิคลีมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนกลุ่มนี้ จากผลการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ พบว่าเทคนิคการสะกดคำโดยใช้ลีเป็นเครื่องมือเสริมในการเรียนรู้ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ยังคงประสบปัญหาในการจำแนกพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

และการอ่านคำตามมาตราตัวสะกด การใช้สีช่วยให้การแยกแยะหน่วยเสียงต่าง ๆ มีความชัดเจนขึ้น ช่วยลดความสับสนของนักเรียนในขณะอ่านคำ และทำให้การเรียนรู้มีความสนุกและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น การใช้สีในกระบวนการเรียนการสอนมีรากฐานจากทฤษฎีทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางสายตาและความจำ งานวิจัยของ มนัส นามวงศ์ (2527) ระบุว่า สีพื้นหลังมีผลต่อความสามารถในการจำภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสีสามารถกระตุ้นระบบการรับรู้ในสมอง ทำให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น ขณะเดียวกันงานวิจัยของ สุนันทา วงษ์จำปา (2562) ที่ศึกษาแผนการสอนเฉพาะบุคคลร่วมกับสื่อประสม พบว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างต่อเนื่องเมื่อได้รับสื่อที่เหมาะสมและเป็นมิตรต่อการเรียนรู้ของตนเอง

จากงานวิจัยของ ปุณณภา แฝงพันธุ์ (2552) ซึ่งศึกษาการใช้สีเพื่อแยกคำในประโยคของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่าการใช้สีเป็นสัญลักษณ์เพื่อแยกคำหรือหน่วยเสียง มีผลต่อความเข้าใจและความแม่นยำในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญ การมองเห็นสีที่แตกต่างกันในแต่ละองค์ประกอบของคำ เช่น สีแดงแทนพยัญชนะต้น สีเขียวแทนสระ และสีน้ำเงินแทนตัวสะกด เป็นการใช้ “ภาพแทนเสียง” ทำให้เด็กสามารถจดจำโครงสร้างของคำได้แม่นยำขึ้น นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยในระดับสากลที่สนับสนุนผลการศึกษานี้ เช่น งานวิจัยของ Juliette Désiron และ Sascha Schneider (2024) ที่ศึกษาการใช้สีเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในบทเรียน พบว่า การใช้สีในคำหรือใบงานที่เชื่อมโยงกับแนวคิดหลักช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบความคิดและเชื่อมโยงเนื้อหาได้ดีขึ้น トラบดีที่การใช้สีมีเป้าหมายและออกแบบอย่างมีแบบแผน ไม่ใช่การใช้สีเพื่อความสวยงามเพียงอย่างเดียว ในด้านการศึกษาผู้ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยเฉพาะ กลุ่มนักเรียนที่มีภาวะดิสเล็กเซีย งานวิจัยของ *MIER Journal of Educational Studies, Trends and Practices* (2022) พบว่า การใช้สีประกอบการอ่านเสียง และกิจกรรมการประเมินโดยเพื่อน (peer assessment) มีผลช่วยลดความสับสนระหว่างตัวอักษรที่คล้ายกัน เช่น “บ-ป-ค-ด” หรือ “ล-น-ร” ซึ่งมักเป็นอุปสรรคในการอ่านของนักเรียนกลุ่มนี้ เทคนิคการใช้สีจึงทำหน้าที่เป็นตัวชี้แนะทางสายตา (visual cue) ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างยั่งยืน รวมถึง งานวิจัยของ Alramamneh และ Al-Sabayleh (2024) ยังกล่าวถึงบทบาทของการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและกลยุทธ์การเรียนรู้รายบุคคล โดยเฉพาะการใช้สื่อภาพและเสียง ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของเทคนิคสะกดคำจากสี ที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบมีความแตกต่าง (differentiated instruction) ตามความสามารถเฉพาะของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาพิเศษ

จากการอภิปรายทั้งหมดนี้ สามารถสรุปได้ว่า เทคนิคสะกดคำจากสีที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีฐานทฤษฎีที่เข้มแข็ง สนับสนุนด้วยงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ และแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงอาจกล่าวได้ว่า เทคนิคดังกล่าวมีความเหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมศักยภาพและลดข้อจำกัดของนักเรียน

ที่มีความต้องการจำเพาะทางการเรียนรู้ ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างชัดเจน การศึกษานี้มีข้อจำกัดในเรื่องของขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งเป็นเพียงนักเรียนรายบุคคลหนึ่งราย จึงอาจยังไม่สามารถสรุปผลในเชิงทั่วไปได้อย่างครอบคลุม ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้หลากหลายและครอบคลุมมากยิ่งขึ้น รวมถึงศึกษาการใช้เทคนิคสื้ร่วมกับวิธีการอื่น ๆ เพื่อเสริมสร้างความหลากหลายในการออกแบบกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรขยายขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้นและหลากหลายเนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้ผู้เรียนเพียง 1 คน เป็นตัวอย่าง ทำให้ผลการวิจัยไม่สามารถสรุปในเชิงทั่วไปได้ ดังนั้น ควรทำการวิจัยกับกลุ่มนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้หลายคน จากหลายระดับชั้นหรือโรงเรียน เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและความหลากหลายของข้อมูล
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบเทคนิคสื้ร่วมกับวิธีการอื่นเช่น การใช้สื่อเสียง เพลง เกม หรือเทคนิคแบบ Multisensory อื่น ๆ เพื่อดูว่าเมื่อผสมกับเทคนิคสื้แล้ว จะส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิมหรือไม่ และในลักษณะใด
3. ควรศึกษาผลระยะยาวของการเรียนรู้ด้วยเทคนิคสื้โดยติดตามความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนในช่วงเวลาที่นานขึ้น เช่น 1 เดือน หรือ 3 เดือนหลังการเรียน เพื่อดูว่าผลที่ได้รับมีความคงทนหรือยั่งยืนหรือไม่
4. ควรประเมินผลด้านจิตใจและพฤติกรรมเพิ่มเติม เช่น ความมั่นใจในตนเอง การกล้าแสดงออก หรือความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อการใช้เทคนิคสื้ เพื่อให้เห็นผลกระทบที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
5. ควรออกแบบเครื่องมือวัดความสามารถทางภาษาเพิ่มเติม เพื่อประเมินผลกระทบของเทคนิคสื้ต่อทักษะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การเขียนคำ การใช้คำในประโยค หรือการเข้าใจความหมายของคำ เพื่อให้เห็นผลลัพธ์ในมิติที่หลากหลายขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *แนวทางการจัดการเรียนร่วมสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ*.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *รายงานสถานการณ์การศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปี 2565 (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

จิรดา แก้วขาว. (2557). การใช้สื่อกำหนดพยัญชนะเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำมาตราตัวสะกดแม่กนที่ไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ).

สมพร หวานเสร็จ. (2552). ความหมายของการเรียนรู้ผ่านการมอง. วารสารการศึกษาพิเศษ, 2(1), 12–23.

อรรถพล เรืองบุรุษ. (2523). จิตวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวิทย์สาส์น.

ยวดี วิทยากร, & กลุยา ก่อสุวรรณ. (2565). จิตวิทยาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.